

hotelu biti poštena, bi morala priznati svojim pri-
stiasem: stranka ne more več obstojati, pridružite se
drugim strankam, ki bodo zastopale pošteno vaše ko-
risti. A tega ne bo storila, ampak privzela in izposo-
dila si je liberalne kandidate. V to gnilo stranko pa
kmetov ne vleče, ampak le voditelje Samostojne.

"Kmetijski list" lahko mirno zaspi. Nadomestovala ga
bo "Domovina", "Nova doba" itd. Saj nekateri že do-
sedaj niso vedeli, kam naj dopisujejo. Eno leto je ko-
maj stara ta nesrečna stranka, pa že zataji vse, kar
je bila v začetku. Zdaj leze v liberalni žakelj, Jam-
n'k, Spindler in Kukovec ga bodo zavezali.

Mi smo rekli že davno: glavni stranki bodoč-
nosti sta Slovenska ljudska stranka in socialno-de-
mokratična stranka. Slednja je sicer vsaj na zunanji
priateljici nizkih slojev, a je prenapeta in kmetu ze-
lo krivična. Liberalna stranka je ostanek iz časa
pred vojsko, trdovratna, napuhnjeno-kapitalistična.
Pri nas ji bo odklenalo sedaj po volitvah.

Slovenska ljudska stranka je stranka trezno
mislečih. Ljub ji je vsak stan. Za poslance naj se vo-
lijo razumni možje iz vseh stanov. Kolikor le mogo-
če, naj so to ljudje, ki poznajo ljudske težave.

Nikdar Slovenska ljudska stranka ni trdila, da
kmet ni za poslanca. Pač pa, da ni vsak kmet za to,
ampak le veren. Poglejmo v sedanjí državni zbor!
Slovenska ljudska stranka ima tam 16 poslancev —

med njimi je: 5 kmetov, 1 delavec, 3 duhovniki, 1
profesorji, 2 sodnika, 1 bivši konzul in 1 zdravnik. Li-
beralci pa imajo tam 11 poslancev; nobeden ni kmet,
nobeden delavec, nobeden obrtnik; vsi so odvetniki,
ali pa uradniki. In vendar Samostojno srce vleče k
njim!

Kaj bi dalje govorili! Samostojne kmetijske
suranke je za enkrat konec in sicer za dolgo, če ne
za vselej.

Eno je gotovo: edina stranka, ki ve, kaj hoče,
namreč trajno blaginjo ljudstva in vseh stanov, je
Slovenska ljudska stranka. Države in nazori se iz-
preminjajo; v tem je sprememba in napredek. Večna
pa so načela resnice in pravice. In teh ne moremo
zamenjati kot staro obleko. Zato Slovenski ljudski
stranki ni treba izpreminjati imen, ne zatajevati pro-
grama, kakor dela Samostojna in razne druge politi-
čne stranke.

Kake bodo izpadle volitve, se ne vemo. Naše
ljudstva je razburjeno, za vse dovzetno, a mišljenje
med nami polovičarsko. Zato lahko, da dobijo preti-
rajoče stranke za sedaj še dosti glasov. Kolikor bolj
pa bo ljudstvo združeno v Slovenski ljudski stranki,
toliko bolj bo napredovalo. Ker edina ta stranka ho-
če pomagati do zmage načelom pravičnosti in ljubez-
ni. Posavčan.

Sklepi kmetov iz zelenega Pohorja.

Pri Sv. Lovrencu na Pohorju so se zbrali 17.
t. m. najodličnejši naši možje zelenega Pohorja k
skupnemu posvetovanju glede volitev. Ob tej priliki
so zavzeli tudi stališče napram raznim krivičnim da-
žam in krivičnemu obremenjenju kmeškega in delav-
skega ljudstva. Kmet prodaja svoje stvari tam, kjer
ve, da jih bo najbolje prodal: pri gospodarskih za-
drugah in kmetijskih društvih. Ravnotako kmet ku-
puje svoje potrebščine tam, kjer ga ne izkoriščajo in
mu ne napravljajo cen po svoji volji. Zato naj naša
država, agrarna država Jugoslavija, podpira naše
zadruga in kmetijska društva, verižništvo mora pa
zadržati in zatreti. Verižniki in židi so krivi vsega
zla, ki tlači dandanes kmeta in delavca, zato proč z
njimi!

Razpravljali so tudi, kako obliko naj ima naša
država. Zahtevajo avtonomijo dežel, posebno za Slo-
venijo. V samoupravi je naša rešitev, zato je temelj-
na zahteva kmeškega stanu ravno samouprava. Beo-
grad je prepočasen in preveč neodločen, kar smo la-
hko opazili v zadnjem času prav dobro. Vsa uboga
Slovenija je še vse polna Nemcev, ki se tu šopirijo,
in postavljajo, dasiravno brez dela, samo za na pot
strepiljivim Slovincem in ker jih Beograd hoče imeti,
in jih rediti in jih noče zagnati tje, "kamor jih vleče
srce." Koliko prostora in dela bi bilo tu na posest-
vih teh nemških mogočnejšev za naše begunce, prav
posebno za uboge Korošce. Glede vere zahtevajo po-
polno enakopravnost katoliške veroizpovedi s pravo-
slavne in obsojajo čin beogradske vlade, ki dvomi o
patriotizmu naše duhovščine in naših nadpastirjev,
ter jim pošilja opomine in ukore.

Resolucije so bile sledeče:

1. Najodličnejše protestiramo proti nad vse kri-
vični trošarini, ki zadene pred vsem kmeti in de-
lavski stan.
2. V naši agrarni državi naj vlada pri nakupu
in prodaji kmetijskih proizvodov in potrebščin pod-
pira pred vsem gospodarske zadruga in kmetijska
društva, zatira pa verižništvo in navijalce cen. Ži-
dom velja samo en klic: Iz države vuni!
3. Za Slovenijo zahtevamo najobširnejšo samo-
upravo: deželno vlado in pokrajinski deželni zbor v
Ljubljani. Nad vse žalostni dogodki zadnjih dni so
nas podučili zadosti, kaj in koliko smemo pričakovati
od Beograda. Samouprava je naša temeljna zahteva,
od čije rešitve je odvisen obstoj ali padeč naše Slo-
venije.
4. Slovenske begunce iz Koroške, ki bodo radi
nasilnosti in življenjske nevarnosti od divjih Nemcev
primorani zapustiti svoje domove, naj naša vlada na-
seli na številna nemčurska posestva ob meji: dose-
danje lastnike po nemškem vzgledu enostavno iztira
čez mejo. Klin s klinom, zob za zob! Da je zavedno
in domoljubno kmeti prebivalstvo najboljša in naj-
bolj zanesljiva straža ob meji, to uvidijo menda tudi
srepi beograjski politiki.
5. Za našo katoliško vero zahtevamo popolno
svobodo in enakopravnost s pravoslavjem. Opomini
in ukori, ki jih pošilja beogradska vlada našim nad-
pastirjem glede patriotizma, so razžaljivi ne samo za
našo duhovščino, ampak za ves slovenski narod. Vo-
jakom katoliškega veroizpovedanja se naj da priloz-
nost, da zamorejo izpolniti svojo versko dolžnost.

V deželi komunistov.

Se vedno so ljudje, ki verjamejo komunistom,
da bodo kar naenkrat dali ljudem nebesa na zemlji,
če dobijo vlado v roke. Ne nebesa, ampak pekel na-
pravljajo komunisti ali boljševiki na tem svetu. To
kaže najbolj jasno Rusija.

Boljševiki so del ruske socialne demokracije.
Navadni socialni demokratje hočejo nov red in soci-
jalistično državo polagoma, brez nasilja in samo s

političnim bojem. Boljševiki ali komunisti pa hočejo
človeško družbo prenarediti s silo in strahovanjem.
Skraja je bila boljševiška stranka v Rusiji majhna
in brezpomembna. Ko pa je vsled neznoznih razmer
raslo nezadovoljstvo ljudstva in vojakov na fronti,
je zasijala zlata doba ruskih komunistov. Vojaki, ki
so se vračali s fronte, ki niso bili več vajeni dela,
pač pa vajeni smrtnega orožja, ljudje razdvijani brez

slo-koroškem volilnem okrožju mora vsaka stranka
postaviti 21 kandidatov: Kmetiska zveza 21, Samostoj-
na 21, demokratska 21, komunistična 21, itd. Volilci
ne volijo posameznih kandidatov, ampak stranko in z
njo vse od nje postavljene poslance. Izvoljenih pa ne
bo vseh 21 poslancev tiste stranke, ki je dobila nad
polovico vseh oddanih veljavnih glasov, ampak vsa-
ka stranka bo dobila svoj del, svoj porojon poslan-
cev. Več ko bo katerega stranka dobila glasov, več bo
dobila poslancev. Koliko poslancev katerega stranke
dobi se izračuna tako:

Število oddanih veljavnih glasov se deli s številom
kandidatov, ki je določeno za tisto okrožje. Število,
ki ga tako dobimo, je volilno število. Vsaj to število
mora dobiti stranka, če hoče sploh dobiti katerega po-
slanca. Če dobi stranka dvakrat toliko glasov kakor
znaša volilno število, dobi 2 poslanca, če trikrat to-
liko glasov, 3 poslance itd.

Vzemimo primer:

Naše volilno okrožje Stajersko-Koroško-Prek-
murje mora izvoliti 21 poslancev in sicer 16 navad-
nih ter 5 kvalificiranih (z visoko šolo). Za vsako teh
dvih vrst poslancev moramo izračunati prpore pose-
bej. Najprej pri navadnih poslancih. Recimo, da bi
bilo vseh v našem volilnem okrožju oddanih glasov
160.000. Najprej moramo dobiti volilno število. Zato
delimo 160.000 s 16 in dobimo 10.000. To je volilno
število. Kolikokrat po 10.000 glasov (kroglice) katerega
stranka dobi, toliko poslancev se ji dodeli. N. pr.:

Kmetiska zveza bi dobila	98 000 glasov
Liberalci na deželi in po mestih bi dobili	27.000 "
Komunisti bi dobili	35.000 "

Ta števila deljena z volilnim številom 10.000
dajo:

Kmetiski zvezi	9 poslancev z ostankom	8000
Liberalcem	2 " "	7000
Komunistom	3 " "	5000

Vseh tako izvoljenih navadnih poslancev je to-
rej 14. Biti pa jih mora 16. Kateri stranki dobiti še
prazni poslanski mesti? Tisti stranki, ki imata naj-
večji ostanek, v našem slučaju Kmetiska zveza in li-
beralci. Tako bi torej dobila Kmetiska zveza 10 na-
vadnih poslancev, liberalci 3 in komunisti 3, skupaj
16.

Ravnotako izračunamo kvalificirane poslance.
Skupno število oddanih veljavnih glasov 160.000 de-
limo s številom kvalificiranih poslancev, to je s 5.
Dobimo 32.000. To je volilno število. Če delimo s tem
številom število glasov posameznih strank, dobi:

Kmetiska zveza	98 000 : 32 000 = 3 posl. z ostankom	2000
Liberalci	27 000 : 32 000 = 0 " "	27 000
Komunisti	35 000 : 32 000 = 1 " "	3000

Tako bi bili izvoljeni 4 kvalificirani poslanci.
Mora jih pa biti 5. Petega dobi stranka, ki je imela
največji ostanek, to je liberalna z ostankom 27.000.
Kmetiska zveza dobi torej 3 kvalificirane poslance,
komunisti 1 in liberalci 1.

Pri nekdanjih državnozbornih volitvah smo
zmagali popolnoma in dobili vse poslance, če smo v
vsakem volilnem okraju imeli le nekaj nad polovico
glasov. Če bomo pri prihodnjih državnozbornih vo-
litvah imeli samo le nekaj nad polovico glasov, bo-
mo dobili tudi samo le nekaj nad polovico poslancev.
Zato se moramo za bodoče državnozbornske volitve
mnogo bolj pripravljati, ko prej, če hočemo dobiti pre-
cej nad polovico glasov in poslancev. Se nekaj ted-
dnov nas loči od volitev. Dolžnost vsakega našega
pristaša je, da dela z vso silo in vsmo na to, da bo
na dan volitve kar največ kroglice v škri-
njicah Kmetiske zveze!

reda, ki so se potepali okrog po državi, so bili do-
brodružili komunistični stranki in pomnožili ajene vr-
ste. Tako pomnoženi so proti volji večine ljudstva z
bajoneti in strojnimi zagospodarili nad Rusijo.
Pridružili so se jim še zločinci in razdvijana mno-
žica, ki je hotela dobro živeti pa nič delati.

Očividce opisuje boljševiško vlado v Rusiji ta-
ko:

Komaj so boljševiški voditelji imeli oblast v ro-
kah, so začeli s strahovlado. Revolucionarna sodišča
v katerih so sedeli neizobraženi in ničvedni ljudje,
so sodila čudovito nepristo in naglo, 17, 10 ali 23
let ječe so bila navadna kazen za to, če je bil kdo
bolj izobražen ali imel premoženje. Pogosto je tolpa
boljševikov ponoči odprla ječe in izjavila, da so u-
jetniki prosti. Ko so ujetniki zapuščali ječe, so jih pi-
jant gardisti postreljali. Pozneje so svoje žrtve pred
smrtjo še mučili. Tako so nekateri s puškinim kopi-
tom pobili in jih žive za noge vlačili po cesti.

Kako so prišli v posameznih krajih do vlade,
kaže Sevastopol. Tam so pri volitvah bili boljševiki
popolnoma poraženi, v mestni zastop so bili izvoljeni
sami meščani in zmerni socialisti.

Kmalu po volitvah pridejo ponoči boljševiški
pomorščaki s strojnimi v mesto, zasedejo vladna
poslopja in zagrozijo, če se prebivalstvo mesta ne u-
da, da bodo mesto oblegali z brodovnimi kanoni. Ne-
oboroženi mestni svet je moral se nasilju udati, skli-
cali pa so proti nasilju boljševikov protestno zboro-
vanje. Boljševiki pa so poslali nekoga svojih ljudi z
bombami na zborovanje. Mož pa je nosil bombe tako
nerodno, da so eksplodirale, predno je prišel na zbo-
rovališče. S takimi nasilji so dobili boljševiki proti
volji ljudstva oblast v raznih krajih v svoje krvave
roke.

Kaki so bili ti boljševiški voditelji! Ponoči je
straža našla in pobrala na ulici popolnoma pijanega
in oblatenega človeka ter ga pronesla v stražnico.
Našli so pri njem 28 tisoč rubljev, 8 ur, več prša-
nov itd. Drugo jutro, ko je mož prespal svojo pija-
nost, so videli, da je bil to pomorščak Nik. Fedoro-
vič, voditelj boljševikov. Stvar je prišla v širošo jav-
nost, a Fedorovič je ostal boljševiški voditelj.

Kako priti do denarja, boljševikom ni delalo
preglavic. Glavni voditelji so si začeli deliti državne
kase. Manjše vrste boljševiki so ropali stanovanja in
slačili ljudem na cestah obleko s telesa. Tako so pri-
šli boljševiki do velikega bogastva. Nek boljševiški
pomorščak v Sevastopolu je v prvem hotelu Kist, da
pripraviti velikansko pojedino, ki je stala 3000 rub-
ljev.

Pa sčasoma je tudi komunistom zmanjkalo de-
narja. Kovinski in boljši papirnati denar je bil že
prej izginit iz prometa. Boljševiki so si tudi tu hitro
pomagali iz zadrege. Začeli so tiskati denar, da je
bile veselje. Do 200 milijonov državnega denarja so
natisnili vsak dan. Toda pri vsem tem denar ni pri-
šel dovolj naglo v razne dele ogromne države. Zato
so začele tudi posamezne pokrajine, mesta in društva
tiskati denar. Vrednost takega denarja je trajala več
krat samo en dan, drugi dan pa ni hotel nikdo tega
denarja več vzeti. Tako je ponarejen denar sčasoma
preplaval vso državo. In s ponarejenim denarjem je
zavladala grozovita draginja. N. pr. je 1 kila naj-
sibšega kruha stala 45 K, čevlji do 2000 K.

Tako srečno deželo bi radi napravili komunisti
tudi pri nas. Letos aprila ob priliki železniškega
štrajka so se že hoteli polastiti vlade v Mariboru,
Sloveniji in celi Jugoslaviji. Zdaj ob volitvah bodo
skušali kar največ poslancev spraviti v državni zbor
in tako priti do moči. Toda pametno slovensko ljud-
stvo tega ne bo pustilo. Storiло bo, kakor so storili v
Nemški Avstriji, da komunisti pri volitvah 18. okto-
bra niso dobili niti enega poslancev.

VSI in VSE

delavci in delavke, viničarji, posli, služkinje itd.
hočemo, da bodo pri volitvah v ustavodajno skup-
ščino izvoljeni samo možje, ki imajo za delavsko
reč razum in srce! Hočemo, da pridemo po njih
do svojih že zdavnaj zahtevanih pravic. Zato se
zberimo vsi in vse na obrambo pravičnega delav-
skih zahtev in pobitimo

NA SHOD

Delavske zveze,

ki bo

v nedeljo, dne 31. oktobra 1920, ob 10. uri dop.
v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru.

Brez nas in čez nas vladauja v državi ne
bo več! Trpeli smo dovolj. In zdaj smo močni
dovolj, da tudi dobimo, kar nam gre! Na shodu
bodo tolmačili naše zahteve tuji in domači de-
lavski govorniki, med njimi Stank Rese, miar iz
Trbovelj, naš delavski kandidat. Torej delavske vrste,
strnjeno na shod, pa prav

VSE IN VSI!

Delavska zveza.